

NADALJEVALNI SEMINAR ZA VODJE FOLKLORNIH SKUPIN

Ljudski plesi Primorske, 1. del: Istra

NINA LUŠA

Buba, buba, buba, buba, bu... in iz bube se razvije prelep metulj, ki bi rad poletel v širne višave. Vsi tisti, ki ste pridno usvajali znanje na tokratnem seminarju, veste, o čem pišem. Vsem ostalim pa pojasnilo v naslednjih vrsticah.

Polnih 30 parov je sodelovalo na tokratnem seminarju v Postojni. Izprašani vodje folklornih skupin iz vse Slovenije so se pridno zibali in elegantno poskakovali v istrskem duhu. Velika telovadnica je komaj premogla dovolj prostora za vse vedoželjne plesalce. Mirko Ramovš in Rebeka Kunej sta vse tri dni razlagala, prikazovala in učila istrske plesne. Nič kaj posebnega, boste dejali. Naša Istra je majhna in plesov ni veliko. Pa se počeno motite. Kar naporno smo delali, tako da so nas spodnje mišice na nogah bolele še kar precejšnji del naslednjega tedna.

Spoznali smo korake mafrine in šaltina, štajeriša, lenderja, šetepašev, mazurke, dopašev in cotiča, špicpolke, polke, vrtenice in kmečkega valčka. Naučili smo se plesno igro z izbiranjem soplesalca (plesat na karego) in plesni igri z menjanjem soplesalca (pašaman).

Sobotni popoldan so nas obiskale pevke Folklorne skupine Mandrač iz Kopra in nam z vodjo Mojco Lepej orisale nekdanje življenje v Istri. Ne boste verjeli, v večernih delavnicah smo se po skupinah naučili večglasno peti nekaj istrskih pesmi. Bili smo odlični.



Telovadnica Dijaškega doma v Postojni.
V ospredju Belokranjec in Primorka.
(Foto: Janez Eržen, Postojna, marec 2006.)



V sobotnem večeru so pevke Kulturnega društva Mandrač iz Kopra skupaj z Mojco Lepej udeležence seznanjale s pevskim izročilom Slovenske Istre.
(Foto: Janez Eržen, Postojna, marec 2006.)

V redu, kaj pa buba, vas verjetno že počeno razjeda črviček radovednosti.

Sobotni večer je po dolgih desetih letih prinesel krst in sprejem vseh brucev v častno skupino nadaljevalnih seminaristov. Deset veteranov seminarjev (po stažu, ne letih) je pridno preizkusilo znanje tridesetglave množice zaskrbljenih navzočih. Razdelili so nas po skupinah in vsaka skupina je v 20 minutah morala pripraviti 3-minutno odrsko postavitev. In tu pride buba. Prva skupina je predstavila razvoj človeštva od opic do današnjega časa, druga se je ukvarjala z moderno predstavo ljudskih plesov, tretja pa z razvojem metulja od bube naprej. Vse skupine so bile odlične in ko so vsi novinci odgovorili pravilno na strokovno vprašanje in ponosno prisegli zvestobo in ubogljivost starešinam, je Slovenija dobila nov, svež val vedoželjnih seminaristov, ki bodo skrbeli za naše ljudsko izročilo.

Že nekaj let je znano, da seminarji poleg zelo pomembnega znanja prinašajo tudi zelo pomembne zabave, kjer se izmenja ogromno informacij in se naveže globoke, trdne vezi. Pozneje se te prenesejo na folklorne skupine. Bojan Knific vsako leto poskrbi za odlično organizacijo seminarjev in njihovo izpeljavo. Zvečer pa goreče žezlo preda posameznikom, ki z dobro ekipo poskrbijo, da posteljina ostane sveža. Vrstijo se plesi in igre, plesni ritmi pa donijo vso dolgo noč. In lahko vam zaupam: danes je res lepo hoditi na seminarje s prav vseh vidikov. Ne verjamete? Pridružite se nam oktobra. Ne bo vam žal.